

Merel Keijzer interviewt *Linnet Taylor*

Hoe zien je dagen eruit tijdens deze crisis?

Mijn ervaring is dat het werk niet minder wordt, maar het verandert wel. Net als veel collega's heb ik jonge kinderen thuis (van vijf en acht) en we proberen thuischool zo goed mogelijk te combineren met werk. Mijn man is ook wetenschapper, en de combinatie van zorgtaken en werkverplichtingen is niet altijd gemakkelijk. Iedereen gaat hier anders mee om. Sommige collega's vertellen dat zij om 6 uur opstaan om zo, voordat de kids wakker worden, al een slag te kunnen slaan in hun werk voor die dag. Dat doe ik niet, maar iedereen moet hier een eigen weg vinden. Ik probeer wel de combinatie van werk en privé juist in deze tijd bespreekbaar te maken voor de mensen binnen mijn groep, want burn-outklachten liggen op de loer. Voor ons gezin gaat de thuisquarantaine nog wel even duren, want vanwege gezondheidsredenen van mijn partner moeten wij onze kinderen nadat scholen weer (gedeeltelijk) opengaan nog thuis houden. Dan is het wel belangrijk om vrede met de situatie te hebben.

Linnet en ik spraken elkaar op 5 mei, rond lunchtijd. Een paar uur voor het gesprek kreeg ik een mailtje van Linnet: ze had zich niet gerealiseerd dat het vandaag Bevrijdingsdag was en een nationale vrije dag. Als ik liever een ander moment wilde afspreken, dan kon dat natuurlijk. Sommige Nederlandse feestdagen zijn nog geen routine. Maar routine is nou net wat ontbreekt in deze Covid-19-tijden en daar wil ik haar graag over spreken. Daarom spreken we elkaar, via Jitsi. Het was de eerste keer dat ik het gebruikte; Linnet gebruikt de software voor al haar online vergaderingen "omdat privacy het best gewaarborgd is". Niet verrassend voor iemand die een ERC Global Data Justice project leidt aan Tilburg University, waarin zij en haar team de verschillende wereldwijde perspectieven proberen te begrijpen van wat mensen zien als correcte omgang met datatechnologieën. Specifieker kijkt Linnet naar de vraag hoe regeringen en onderzoekers nieuwe bronnen van digitale data gebruiken in vraagstukken rondom menselijke en economische ontwikkelingen.

Werk je aan vragen over de Covid-19-crisis, of heb je een aanvraag gedaan voor extra financiering?

Ik kijk naar global data justice en juist nu zijn er veel vraagstukken rondom de Covid-19-pandemie en het gebruik van data daaromtrent. Hoe gaan regeringen wereldwijd om met deze staat van urgentie en hoe zetten zij hierbij digitale data in? Samen met collega's in 25 verschillende landen werk ik aan een geredigeerd boek over hoe zij zien en ervaren dat hun regeringen met deze crisis omgaan. Ik besteed nu het geld dat ik normaal aan veldwerk zou uitgeven aan andere dingen; ik heb daarom ook geen extra financiering aangevraagd. Wat ik nu wel heel erg mis, is mijn veldwerk. Een groot deel van mijn onderzoek bestaat uit de interactie met mensen. Dat veldwerk kan nu niet vanwege de maatregelen, maar is juist nu eigenlijk heel erg nodig. Wat ik bijvoorbeeld zorgwekkend vind is dat je grote verschillen ziet in hoe de pandemie verschillende groepen raakt. Niet alle groepen en regeringen houden zich even goed aan regels of hebben evenveel toegang tot

informatie. Daardoor zie je dat dodenaantallen hoger zijn onder bepaalde bevolkingsgroepen. Ook heel zorgwekkend vind ik het om te zien dat sommige groepen, zoals vluchtelingen, nu vastzitten in bepaalde geografische gebieden, vaak afgesloten van informatie. Ik had die mensen heel erg graag face-to-face gesproken als onderdeel van veldwerk, maar dat kan nu niet, waardoor ik mijn expertise als wetenschapper niet in kan zetten op de manier waarop ik dat zou willen.

Dichter bij huis zijn er interessante vraagstukken rondom bijvoorbeeld 'proctored exams'. Daar probeer ik aan bij te dragen door webpublicaties zoals het net verschenen artikel 'Proctored exams are not for "thinkers of character"' en 'Online proctoring: how the corona crisis makes some students more equal than others'.

Hoe communiceer je met je groep en met je collega's, hebben jullie ook gezamenlijke sociale meetings?

Sowieso hebben we een leesclub elke twee weken en verder laat ik het vooral aan mijn collega's en de mensen in mijn groep waar ze zich prettig bij voelen. Sommige collega's willen juist graag meer contact, van andere hoor ik veel minder. Ik erken graag dat iedereen andere taken en prioriteiten heeft op dit moment en het beste kunnen we elkaar daarin vrijlaten.

Heb je nieuwe hobby's of talenten ontdekt? Zo ja, welke?

Ik heb niet bepaald tijd over momenteel. Het is drukker dan ooit en het werk verschuift. Ik heb zeker geen tijd over om nieuwe hobby's of talenten te ontdekken.

Wat zijn de korte- en langetermijneffecten van deze crisis op je werk?

Mijn ERC-project heeft een looptijd van drie jaar en ik verwacht eigenlijk geen veranderingen in de hoeveelheid output. Ik doe nu wel andere dingen; ik kan geen veldwerk meer doen en dat heeft op korte termijn wel effect op het soort werkzaamheden van mij en mijn groep. Ik zie vooral dat er op internationaal niveau veranderingen in regeringen en regeringsbeleid zijn en vanuit mijn vakgebied volg ik dat nauwlettend. Het is alleen niet te voorspellen wat het betekent voor de lange termijn.

Enig idee hoe de anderhalvemeter-universiteit eruit komt te zien? Heb je hier ideeën bij?

Praktisch gezien weet ik het niet. Er is een aantal opleidingen waar de impact minder groot zal zijn, verwacht ik. Zo doet mijn neefje al een aantal jaar Computer Science in Eindhoven. Sinds het begin van zijn opleiding volgt hij al

veel colleges online omdat er te veel studenten zijn om fysieke colleges te geven. De studenten zijn het gewend en ik denk dat zij het contact met mede studenten niet echt missen. Dat is voor mijn studenten heel anders. Op dit moment is het vooral behelpen en ik zelf mis ook het contact met studenten. Maar ik zie ook kansen, bijvoorbeeld voor studenten die niet kunnen reizen vanwege visa-beperkingen en nu toch een opleiding in het buitenland kunnen doen en die kennis weer in hun eigen land kunnen inzetten. Maar tegelijkertijd maak ik me zorgen. In het Verenigd Koninkrijk blijkt bijvoorbeeld dat studenten met een minder bedeelde achtergrond buitengesloten worden; ze hebben geen laptop en daarmee toegang tot online colleges. Ik vrees voor die verdeling.

Linnet op de website van De Jonge Akademie

[Bekijk hier de video van Linnet](#)

[Bekijk hier de ledenpagina van Linnet](#)